

यहोतं, त्रि, (यह + कर्मणि क्तः।) स्त्रीकृतम् ।
 प्राप्तम् । ज्ञातम् । धृतम् । यथा, हितोपदेशे ॥१३॥
 “अजरामरवत् प्राप्तो विद्यामर्षच चिन्तयेत् ।
 यहोत इव केषु चतुना धर्ममाचरेत् ॥”
 यहोतदिक, [प्र] त्रि, (यहोता आश्रिता दिक्
 हनुः प्रहर्षुर्वा भयादृयेन।) पलायितः । तिरो-
 हितः । इति हेमचन्द्रः । ३। ४६६ ॥
 यहोलिका, स्त्री, (यहे वलते चलतीति । यह + वल
 + क्तुन् । बाहुलकात् सम्प्रसारणम् । तेन वस्य
 उत्वम् ।) अलो । इति हेमचन्द्रः । ४। ६८ ॥
 यहं, स्त्री, (यहते आक्रमन्ते अर्ध-आदिभौ रोगै-
 रिति । यह + “पदास्यैरिवाह्यापक्षे च ।”
 ३। १। ११६ । इति ऋप् ।) गुदम् । (यहान्ते
 संयहन्ते कामवेदाङ्गुक्तानि कर्मविधानान्यत्र
 इति । यह + ऋप् ।) काढ्यायनग भिलादिकृत-
 सूत्रग्रन्थभेदः । इति मेदिनी । १२। १६ ॥ तत्र तु
 गोभिलादिकृतसामवेदाङ्गकर्मकाङ्कनिर्णयः ॥
 यहः, पुं, (यहते मानवेनेति । यह + “पदास्यैरि-
 वाह्यापक्षे च ।” ३। १। ११६ । इति ऋप् ।
 पञ्जरादिबन्धनेन परस्त्रीकृतत्वादस्य तथात्वम् ।)
 यहासक्तगदादिः । इति मेदिनी । ये । १८ ॥
 (अधिः । यथा, मनौ । ३। ८ ॥
 “वैश्वदेवस्य विद्वस्य यहाभ्यौ विधिपूर्वकम् ।
 आभ्यः जुंयाद्देवताभ्यो ब्राह्मण्यो होमसम्ब-
 दम् ॥”)
 यहः, त्रि, (यहते स्त्राम्यादिभिरिति । यह + ऋप् ।)
 अखैरी । अखतनः । पचः । इति विन्ध-
 मेदिनी । (यथा, भारविः । २। ५ ।
 “ननु वक्तृविशेषनिष्पृष्टा
 गुणयहा वचने विपचितः ॥”
 यहे भव इति यत् । यहोत्पन्नवस्तु ।)
 यहकः, त्रि, (यह + स्वार्थे अणुक्त्वायां वा कन् ।)
 अखतनः । पराधीनः । इत्यमरः । ३। १। ११६ ॥
 यहकः, पुं, (यह + स्वार्थे अणुक्त्वायां वा कन् ।)
 यहासक्तपचिन्द्रगदादिः । तत्पर्यायः । हेकः २।
 इत्यमरः । २। ६। ४३ ॥
 यह्या, स्त्री, (यहते वृषेति । यह + ऋप् + टाप् ।)
 ग्राह्यापुरम् । नगरनिकटस्थग्रामः । इत्यमरः ॥
 गृ, क इ विज्ञापि । विज्ञाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (पुरां-आलं-सकं-सेट् ।) विज्ञापो विज्ञापनम् ।
 क इ, गारयते सङ्घमर्थं सुधीः । इति दुर्गा-
 दावः ॥
 गृ, गि शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-
 सकं-सेट् ।) शब्द इह अक्षवाक्यम् । गि, गुणाति
 वाक्यं लोकाः । गीर्कः गीर्कः । इति दुर्गादावः ॥
 गृ, प्र निगरबे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरां-परं-
 सकं-सेट् ।) निगरबं भयवम् । प्र, गिरत्वज्ञं
 लोकः । देवापततो विगणितो भित्तितो वकेन
 इति तु अकान् लोकोः कभावे । इति भावे
 कप्रत्यये ऋदिरिवाविति हरि वक्तृवाहुरेवञ्च
 लकारे मिल इति स्थिते वेः क्त्वात्माने इति स्त्री
 कर्मणि क्ते विहम् । इति दुर्गादावः ॥

गेहुः, पुं, (गच्छतीति । गम् + डः । गो गन्ता । ग
 इन्दुरिवेति गेन्दुः एषोदरादित्वात् इत्य उल्ले
 साधुः ।) गेहुकः । इति भरतो द्विरूपकोषश्च ॥
 (गेन्दुरपि च इत्यने ।)
 गेहुकः, पुं, (ग इन्दुरिवेत्ततः इवे प्रतिकृताविति-
 कन् । अत्र गेन्दुकोपि पाठः ।) कन्दुकः ।
 इत्यमरः । २। ७। १३८ ॥ गेहु इति गेद् ।
 इति च भाषा ॥
 गेहुकः, पुं, (गेहुकः ततः एषोदरादित्वात् दीर्घः ।
 अत्र गेन्दुकोपि पाठः ।) गेहुकः । इति जटा
 धरः ॥
 गेद्, ऋ ड उ गतौ । चावे । इति कविकल्प-
 द्रुमः ॥ (भ्रां-आलं-सकं-सेट् ॥)
 गेप, ड ऋ गतिचालयोः । (भ्रां-आलं-सकं-सेट् ।)
 ड, गेपते । ऋ, अजिगेवत् । इति दुर्गादावः ॥
 गेयं, स्त्री, (गे + “अथो यत् ॥” ३। १। ६७ । इति
 यत् । “इदृयति ॥” ६। ४। ६५ । इति आत्
 ईत्वम् । ततो गुणश्च । गीतम् । इति मेदिनी ।
 गे । २० ॥ (यथा, माघे । २। ७२ ।
 “वयैः कतिपयेरेव ग्रथितस्य खरैरिव ।
 अनन्ता वाङ्मस्याहो गेयस्यैव विचित्रता ॥”)
 गेयः, त्रि, (गे + यत् । तत आत् ईत्वम् ।) गातव्यः ।
 गायनः । इति मेदिनी । गे । २० ॥ (यथा हरि-
 वंशे हरिवंशप्रसन्नि । ५० । ४१ ।
 “इमे त्वां सुनयःसप्त सहिता सुनिमङ्गलैः ।
 सुवन्ति देवदियाभिर्गोयाभिर्गीर्भिरङ्गवा ॥”)
 गेव, ऋ ड सेवने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 आलं-सकं-सेट् ।) ऋ, अजिगेवत् । ड, गेवते ।
 इति दुर्गादावः ॥
 गेव, ऋ ड अन्वेवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
 आलं-सकं-सेट् ।) ऋ, अजिगेवत् । ड, गेवते ।
 जिगेवे । अन्वेवेऽणुसन्धानम् । इति दुर्गादावः ॥
 गेष्णः, पुं, (गायतीति । गे + “इष्णो गादाभ्यां
 किङ्ठा ॥” इत्युच्चारिकोषटीकाकारखन्नात् इष्णः ।)
 रङ्गोपजीवोः सामगानकर्ता । इत्युच्चारिकोषः ॥
 गेष्णुः, पुं, (गायतीति । गे गाने + “गादाभ्या-
 मिष्णुच् ।” उर्वा । ३। १६ । इति इष्णुप् ।)
 गायनः । नटः । इति मेदिनी । गे । ११ ॥
 सामगानकर्ता च ॥
 गेहं, स्त्री, (गो गन्धर्वी गणेशश्च । गेन गन्धर्वेण
 गणेशेन वा ईहते कान्यते इति । ग + ईह +
 कर्मणि घञ् । यद्वा, गो गन्धर्वी गणेशो वा
 ईहः ईहितो यस्मिन् ।) यहम् । इत्यमरः ।
 २। २। ४ ॥ (यथा, हितोपदेशे ।
 “हृत्वाणि भूमिददकं वाक् चतुर्थी च स्रुता ।
 एतान्पि सतां गेहे नोष्णितान्ने कदाचन ॥”)
 गेहो, [नृ] त्रि, (गेहमस्येति । गेह + इङिः ।)
 यहो । (स्त्रियां ङीप् । यह्यो । यथा, आभ्यां-
 सप्तमती । १६६ । [मानम् ।”)
 “गेहयथाः श्रुत्वा गोचखसितापराधतो
 गेहेनर्हो, [नृ] पुं, (गेहे नर्हति गन्तीति ।
 गेह + नर्ह + इङिः अणुक्त्वायाः । अस्य यह

एव गर्जनं नान्यत्र अतस्तथात्वम् ।) कापुरुषः ।
 तत्पर्यायः । गेहेश्वरः २ पिच्छीश्वरः ३ ।
 इति हेमचन्द्रः । ३। १४१ ॥
 गेहेश्वरः, पुं, (गेहे एव श्वरः । अणुक्त्वायाः ।
 अन्यत्र श्वरत्वाभावादस्य तथात्वम् ।) यहेनर्हो ।
 इति हेमचन्द्रः । ३। १४१ ॥
 गे, गाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-सकं-
 अनिट् ।) गीतं गायति गायनः । इति दुर्गा-
 दावः ॥
 गैरिकं, स्त्री, (गिरौ भवमिति अध्यात्मादित्वात्
 ङ् ।) स्वर्णम् । रक्तवर्णधातुविशेषः । गिरि-
 माटी इति भाषा । तत्पर्यायः । रक्तधातुः २
 गिरिधातुः ३ गवेधुकम् ४ धातुः ५ सुरङ्ग-
 धातुः ६ गिरिच्छवम् ७ । इति राजनिर्घण्टः ॥
 वगानक्तम् ८ गवेधुकम् ९ प्रत्यक्षा १० गिरि-
 च्चवम् ११ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ लोहित-
 च्चविका १२ गिरिचम् १३ । पीतगैरिकस्य
 पर्यायः । सुवर्णगैरिकम् १ सुवर्णम् २ स्वर्ण-
 गैरिकम् ३ । इति रत्नमाला । स्वर्णधातुः ४ सुर-
 क्तकः ५ सन्ध्याभम् ६ वधुधातुः ७ शिला-
 धातुः ८ । अनयोगुण्णाः । मधुरत्वम् । शीत-
 लम् । कषायत्वम् । प्रणरोपणत्वम् । पिस्कोटा-
 शोऽपिदाहनाशित्वम् । स्वर्णवर्णादिकं शुभम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ निर्मलत्वम् । क्षिप्रत्वम् ।
 सुवर्णगैरिकं तद्वत् विशेषतश्चतुर्लोककारित्वम् ।
 इति राजवल्लभः ॥
 “गैरिकं रक्तधातुश्च गैरेयं गिरिजलया ।
 सुवर्णगैरिकस्यन्ततो रक्ततरं हि तत् ॥
 गैरिकाहितयं क्षिप्रं मधुरमुवरं हिमम् ।
 चक्षुषं दाहपित्तासकफहिक्काविषापहम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 गैरिकाचः, पुं, (गैरिकमिव रक्तवर्णमसि पृष्य-
 रूपनयनं यस्य ।) जलमधूकट्टकः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 गैरी, स्त्री, (गिरौ भवः । गिरि + अच् । गौरादि-
 त्वाद् ङीष् ।) लाङ्गलिकीट्टकः । इति रत्नमाला ॥
 (लाङ्गलिकीशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञातव्याः ।)
 विबलाङ्गला इति भाषा ॥
 गैरेयं, स्त्री, (गिरौ भवमिति । गिरि + ङ् ।)
 शिलाचतुः । इत्यमरः । २। ६। १०४ ॥ (यथास्य
 पर्यायाः ।
 “शिलाजलत्रिजतु च शैलनिर्मास इत्यपि ।
 गैरेयमङ्गलञ्चापि गिरिजं शैलधातुजम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 गूबास्तु शिलाजतुशब्दे ज्ञेयाः ।) गिरिजाते चि ॥
 गोकण्टकः, पुं, (गोः एचिवाः कण्टक इव ।)
 गोचुरकट्टकः । (अस्य पर्याया यथा,—
 “गोचुरः चुरकोऽपि स्यात् चिकण्टः खाडु-
 कण्टकः ।
 गोकण्टको गोचुरको वनङ्गण्ट इत्यपि ॥
 पलङ्गया नर्हद्वा च तथा स्याद्विष्णुगन्धिका ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)